

IVANKA MAĐOR MILIVOJŠA

BELI KRIN

Haiku pesme

PUTUJUĆE HAIKU DRUŠTVO
EEKC „SFERA“
Novi Sad, 2011

*„Evo sluškinje Gospodnje,
neka mi bude po reči tvojoj“*

Lk 1,38

sjaj zvezda
nad dalmatinskim kršem
nazire se svitanje

***

zlatiborski vrh
iz oblaka sipi
jutarnja svetlost

***

LET GALEBA

provejava sneg
pade pahulja na
bademov cvet

***

igra leptira
u polju maslačka
grickam list

***

duboka šuma
pod bukvom izvire
vodena žila

***

dragi gosti
u duplji trešnje
pišti ptic

***

put u magli
oko kamenog krsta
pasu ovce

***

let galeba
panonskom ravnicom
putujemo

***

prolećna kiša
rasute latice
po zemljanom putu

***

prolećni dan
latice badema
raznosi vетар

***

o beloj muškatli
priča prijateljica
s toliko ljubavi

***

trošna kuća
u prozoru otvoren
cvet muškatle

***

prazni peroni
omotan kartonom
spava beskućnik

***

stari beskućnik*
uramljen prtljagom
sniva na klupi

* *pohvaljen na Haiku festivalu
“Odžaci 2008”*

hrani skitnica
gradske golubove
sleti i vrabac

***

jurnu lasta
tik do prozora
u zakriviljen let

rano jutro
klikću razigrani
sokolovi

***

starica gura
dečja kolica puna
visibaba

mili mrav
u koru starog hrasta
šapućem tajnu

***

stara cvećarka
uz osmeh pruži
struk đurđevka

sunčan dan
nanizane košnice
u polju suncokreta

***

***

odmor u polju
na uporne muve konj
zamahuje repom

zadušnice
od groba do groba
zastajkuju deca

***

šaku zemlje
ispustih za pozdrav
pored ljubičice

pred crkvom
oko milostinje
sjatila se deca

***

latice na klupi
bledo lice gospode
i danas pamtim

zardali topovi
na platou tvrđave
dete u igri

***

***

na oluku vrabac
iz niske trave podigoh
žutokljunog

bučna mahala
uoči Đurđevdana
visi oderano jagnje

***

***

miris lipe
ceo dan ispunjen
sparinom

pada sutan
uz graju cigančića
zakreketa žaba

***

***

zaleti se čovek
sa padine zmajem
u povoljan vetrar

smiraj dana
kroz cvetne krošnje
gledam na zapad

***

***

nastup trubača
trešti u planinskoj noći
limeni zvuk

***

noćni mir
grane mlade breze
zanjiše povetarac

***

sveža noć
sa lista platana
iskri mesečina

BELI KRIN

***

sviće zora
moja majka u vrtu
blitvu bere

***

uhvatih na tren
glas cvrčka u jutru
potom višeglasje

***

miris pučine
obris kopna tone
u vodenu brazdu

***

duga plovidba
u moru plavetnila
tražim horizont

***

odlazi trajekt
po penušavom tragu
sledi ga galeb

***

burno more
dugački talasi
rastiru penu

***

cvat smilja
toplom dlanovima
pobudih miris

ribarski brod
na sabranoj srdeli
lomi se svetlost

***

***

raspuklo smilje
uz topli vетар i
kamen miriše

žeže sunce
kroz treperavu jaru
protrči mačka

***

***

letnji dan
ravnam se senkom
starog čempresa

oseka
po belom oblutku
vrzma se mrav

***

***

rano jutro
zreo dud pade
pred prolaznika

roditeljski vrt
na breskvinom panju
čekam osvit

***

hlad platana
naslonjen na štap
zaspao starac

ispružene ruke
Majčinski pogled pada
na beli krin

***

rana smokva
pored kamene kuće
zri očev dar

slika u albumu
u beloj odori držim
obredni krin

***

***

sa mosta
izdužene dve senke
koračam za ocem

kraj odmora
u kofer pakujem
ulje lavande

***

***

ceo dan u radu
prate me cvrčci
iz obližnje šume

tamni purpur
nad ribarskim selom
večernja zvona

***

***

vruć vетар
zemljаном prašinom
razbarušen vrabac

ribarska fešta
narandžasti fenjeri
osvetljavaju lica

***

***

letnja noć
neprimetno narasta
mlad mesec

pun mesec
senke borova čine
nam društvo

***

***

pun mesec
na morskim talasima
još jedan treperi

***

zvezdano nebo
u rasutom sjaju tražim
dečjeg zmaja

***

gusta magla
sa ogoljenih grana
padaju kapi

***

cesta u magli
kuda je krenuo taj
biciklista

***

DAN BEZ SENKE

rano jutro
zagazio pecaroš
u mirnu reku

***

sveži panjevi
razbacani obalom
dan bez senke

viri vrba
iz nabujale reke
ni jedne ptice

***

reka u magli
osluškujem drugu
stranu obale

reka u magli
rub obale njuška
mršavo kuče

***

tmurno jutro
igra mačića u travi
mami osmeh

olujno nebo
iz daljine dopire
večenja zvonjava

***

***

pljusak
kako kratko traje
kišni mehurić

***

sitna kiša
svaka kap na bari
ocrta krug

***

jesenji dan
na starom panju
bokori se gljiva

***

kroz visoku travu
starac štapom traži
petrovače

***

plavo nebo
pod zrelim kukuruzom
zrele i tikve

***

paučina
po niti leluja
sunčev sjaj

***

Miholjdan
na leđima nosim
sunčevu toplotu

***

plač deteta
niz ulicu kotrlja vетар
šuškavo lišće

***

lebde vazduhom
najlonske kese pune
jesenjeg vetra

***

gradska buka
u naprslini betona
pupi bela gljiva

***

pijačni dan
uz kiosk opružen
spava skitnica

***

ptica u kavezу
na otvoren prozor
sleti druga

***

beli oblaci
preko Fruške gore
daleko si zavičaju

***

pešačimo
strmim usponom
na vidikovac

***

pun mesec
čas oblakom sakriven
čas otkriven

***

KRIŠKA MESECA

vlažan sneg
osvanule po krošnjama
skršene grane

gola šuma
isprepletene grane
prekrile nebo

***

rani mraz
na jutarnjem suncu
svetluca trava

krupne pahulje
u razmahanom vetrusu
uhvatih jednu

***

utabana staza
visoko u krošnjama
otkrivam gnezda

zimsko jutro
na stomaku mi diše
tek rođena kći

***

***

stegla zima
kroz krošnju prolaze
nemirne senice

mokar vrabac
o grane golog grma
tare kljun

***

golubica
na snežnom pokrivaču
u tren nestade

***

partija šaha
pomerih pešaka na
pobedničko polje

***

bista pesnika
po obodu šešira
skakuće vrabac

šah mat
potezom belog pešaka
potvrdi glas

***

***

hladno popodne
grejem se čajem
od divlje trešnje

***

u sumrak
na poklopcu toplovoda
sklupčala se mačka

***

iz ormana
dopre miris lavande
letnje uspomene

***

zimsko popodne
na ruku se vrati
uporna muva

***

odmiče zima
po snegu vrana
skuplja grančice

***

kroz sneg gazimo
u krošnjama pregršt
sitnih zvezda

***

kratko udari
komšijski zidni sat
ponovo noćni muk

***

kriška meseca
u osami ispružih
desni dlan

***

NOVA GODINA

Recenzije

stišao se vетар
u lišću hrasta
pred kućom jelka

***

doček na trgu
odbrojava masa
sekunde do nove

***

pun mesec
na mom putovanju
postade sputnik

***

Tragom “Belog krina”

“Tiho prolazeći kraj rasutih latica, kao u nekakvom tanušnom čamcu koji klizi niz meki sunčev zrak, Ivanka Mađor Milivojša se sa detinjom radošću vraća na vrelo svojih iskričavih uspomena koje želi da sačuva od protoka vremena, za sebe, ali i za čitaoca namernika. Ona to čini otvorena srca i ispruženih ruku. Hajde, čitaj me – šapuće svaki njen stih u ovoj svetloj haiku nisci.”.

Nebojša Simin

“Kroz život uporan čovek gradeći svoje puteve uvek stigne do svog cilja. Obasjana suncem, sa mirisom belog krina, Ivanka je preko zelenih polja krenula na svoj haiku put. Pa nek je sretan put!”

Vitomir Miletić - Witata

“Ne, nije uzalud”

Pročitavši stihove Ivanke Mađor Milivojša u rukopisu, prvo što mi je palo na pamet kada sam ih odložila, bio je Santokin haiku:

svi pričaju same laži / proleće prolazi / uzalud

Vreme je postalo paradigma za prvu Ivankinu haiku zbirku. Ovih deset godina, od kako se pesnikinja po prvi put oglasila u svetu poezije objavivši prvu knjigu i ovih poslednjih godina u haiku periodici, nije joj proteklo uzalud. Čitaoci će još dugo, dugo uživati uz miris krina, smilja, lavande...

Ivana se, pišući haiku, pridržava njegovih osnovnih odrednica: sledi metriku 5-7-5, kigo, tu je i kiređi, doduše više naglašenim ritmom nego interpunkcijom, makoto, i jodo su tu, tako retki kod naših pesnika. Bez obzira da li se ovde radi o intuitivnosti ili pesniku koji je dobar zanatlija, (vrlo je teško to oceniti na osnovu ove jedne knjige), ona sve ove odrednice, bez kojih bi trostih u stvari bio lirska

minijatura, udeva u svoje proživljene i trenutne događaje, ispisujući:

gola šuma / isprepletene grane / prekrile nebo
miris pućine / obris kopna tone / u vodenu brazdu
letnji dan / ravnam se senkom / starog čempresa
sa mosta / izdužene dve senke / koračam za ocem
duga plovidba / u moru plavetnila / tražim horizont
kraj odmora / u kofer pakujem / ulje lavande
prazni peroni / omotan kartonom / spava beskućnik

U onim stihovima gde se pesnikinja malo udaljava od haiku stiha, nudi nam liriku i nežnost, koji svakako ne umanjuju kvalitet i autentičnost pesama kojima nas Ivanka odvodi na daleka i draga mesta kroz prepoznatljive situacije:

prolećna kiša / osutim laticama / prekriven put
zardali topovi / na platou tvrđave / dete u igri
stara cvećarka / uz osmeh pruži / kiticu đurđevka
sveža noć / sa lista platana iskri / mesečina

Hronološka i ambijentalna komponenta Ivankinih stihova skladno stoje jedna uz drugu i ona nam istaćanim okom, ne samo posmatrača, već i aktivnog učesnika, kazuje:

hladno popodne / grejem se čajem / od divlje trešnje
kriška meseca / u osami ispružih / desni dlan
uhvatih na tren / glas cvrčka u jutru / potom
višeglasje
cvat smilja / među dlanovima / širi se miris

Poetiku haiku pesme svaki čitalac mora sam dosegnuti. Tu mu pesnik / pripovedač / pisac malo stoji na usluzi. Koliko poznajemo haiku toliko ga i razumemo, onoliko koliko ga razumemo toliko ga možemo i vrednovati. Ali, užitak koji će pružiti dobar haiku nosi neprocenjiv odblesak apsoluta koje haiku znalci smatraju za duhovno blago. U svojim, po meni najkvalitetnijim haiku pesmama u ovoj zbirci, Ivanka hrabro i suvereno korača haiku putem ka tom apsolutu, bez obzira da li

sitna kiša / svaka kap na bari / ocrta krug

ili je jednostavno primetila

Miholjdan / na leđima nosim / sunčevu toplotu
da bi po meni dosegla vrhunac ekspresivnosti
napisavši

partija šaha / pomerih pešaka na / pobedničko polje

Želim joj da Santokin haiku, postane nadahnuće da nastavi haiku putem do samog vrha i time potvrdi da je ova njena prva zbirka samo početni stepenik ka univerzalnoj lepoti haiku pesme koja nas još kako može voditi kroz rutinu svagdašnjeg bivstvovanja sa osmehom na licu i osećanjem ispunjenosti u srcu.

Šta bi se više i moglo očekivati od poezije?

Bogdanka Stojanovski
Novi Sad, mart 2011. godine

O autorki

Ivanka Milivojša (devojačko Božinović - Mađor) rođena je 01.06.1961. godine u Sinju, Cetinska krajina, Republika Hrvatska.

Rano detinjstvo je provela u Hrvacama kod Sinja. Od 1966. godine je živela u splitsko - kaštelskom okruženju. Osnovno obrazovanje je završila u Kaštel Sućurcu. Srednjoškolsko obrazovanje za vaspitače je završila u Splitu. Višu školu za socijalne radnike je diplomirala u Sarajevu, a potom Fakultet političkih nauka u Sarajevu - smer za socijalni rad.

U Novom Sadu živi od 1989. godine. Zaposlena u Predškolskoj ustanovi „Radosno detinjstvo“ Novi Sad. Prva knjiga ljubavne poezije pod nazivom "Dlanovi ljubavi" je objavljena 2001. godine, u izdanju novosadske "Bistrice".

Član je Haiku Udruženja Srbije i Crne Gore. Prvi haiku stihovi su objavljeni u časopisu za haiku poeziju „Osvit“. Učestvuje redovno na haiku festivalu u Odžacima od 2008. godine kada je pohvaljena za stih. Zastupljena je u monografiji haiku udruženja Srbije i Crne gore pod nazivom „Gosti u svojoj kući“, koja se odnosi na period od 1999 - 2000. godine.

Zahvalnost autorke

Dugogodišnjim radom na stvaranju ove haiku zbirke istrajno sam prošla putem koji me je obogatio u kroz prave vrednosti .

Zahvalujem haiku pesnicima: Bogdanki Stojanovski, Nebojši Siminu, Milenku Ćiroviću – Ljutičkom i Aleksandru Obrovskom na pomoći u ostvarenju ovog dela.

Zahvalujem Vitomiru Miletiću - Witati, haiku pesniku i umetniku, mom učitelju koji mi je kroz višegodišnje druženje i rad iskazao veliko razumevanje, ohrabrenje na ovom putu.

Zahvalujem gospodinu Stanku Rodiću na “haiku crtežu”, kojim je osmislio korice zbirke.

Hvala svima koji su podržali objavlјivanje ove zbirke.

Zahvalna sam dragim roditeljima za život u vrednostima hrišćanske vere.

Zahvalna sam mojoj porodici za zajednički život, u čijem okruženju sazrevam.

Zahvalna sam na daru majčinstva kroz koje sam stekla razne mogućnosti za ostvarenje.

Zahvalna sam na daru Života, svesna da svako od nas bira put kojim ide i koga gospodara služi.

Bogu slava i hvala!

Ivana Mađor Milivojša
Novi Sad, januar 2011. god

Sadržaj

Let galeba	5
Beli krin	25
Dan bez senke	41
Kriška meseca	55
Nova godina	67
Recenzije	71
O autorki	75
Zahvalnost autorke	77

Napomena:
stranice su navedene kao što se nalaze u stvarnoj knjizi

*Zbirka haiku pesama „Beli krin“ predstavljena u celosti
– po odobrenju autorke Ivanke Mađor Milivojša
Putujuće haiku društvo*

Ivana Mađor Milivojša

BELI KRIN
Haiku pesme

Izdavač: Putujuće haiku društvo, Novi Sad
Ekološko-etnološki kulturni centar „Sfera“, Novi Sad
Za izdavača: Aleksandar Obrovski
Ilustracija na koricama: Stanko Rodić
Recenzenti: Bogdana Stojanovski, Nebojša Simin,
Vitomir Miletić-Witata
Priprema za štampu: „TIME OUT PRINT“, Novi Sad
Štampa: „TIME OUT PRINT“, Novi Sad

Novi Sad, april – maj 2011.

CIP - Katalogizacija u publikaciji Biblioteka Matice srpske,
Novi Sad
821.163.41-193

MAĐOR – Milivojša, Ivanka – Novi Sad: Putujuće haiku
društvo: Ekološko-etnološki kulturni centar „Sfera“, 2011
(Novi Sad . Time Out print). – 80 str. ; 17 cm
O autorki: str. 75-76

ISBN 978-86-85539-09-1
1. Milivojša, Ivanka Mađor- v. Mađor – Milivojša, Ivanka

COBIS.SR-ID 262878983